

national indsats. Jeg kan i hvert fald give tilsagn om, at Enhedslisten også vil medvirke til det under den debat, således at det sikres, at der også er et flertal i Folketinget for en sådan linje.

Per Kaalund (S):

Jeg forstår udmærket statsministerens svar til Venstre om, at det er vigtigt, at man har mekanismer, som kan gennemskue bl.a. de internationale kapitalbevægelser, valutaspekulationer, hvad man i øvrigt taler om. Men så vidt jeg erindrer, lå der jo også i Tobin-skatten, at i givet fald, om det skulle være Tobin-skat eller et andet instrument, skulle provenuet af det jo bl.a. gå til gældsafvikling i udviklingslandene.

Kan statsministeren ikke bekræfte, at ét af formålene med bl.a. provenuet ville være at afhjælpe forholdene økonomisk i tredjelande og ulande? Det ville ikke være, som det er set herhjemme, hvor bl.a. partiet Venstre ønsker at beskære ulandsbistanden kraftigt til skade for de lande.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jo, jeg kan bekræfte hr. Per Kaalunds spørgsmål om provenuet.

Jeg husker, at vi på det sociale FN-topmøde i 1995 jo i virkeligheden hørte Frankrigs daværende præsident, François Mitterrand, sige: Det vil jo være spændende, hvis vi på én og samme tid kunne få en international aftale, som pressede spekulanterne tilbage og samtidig gav os et nyt provenu, en ny investering i solidaritet i udviklingslandene.

Det er jeg enig i, og det mener jeg også er vores perspektiv, og det er i hvert fald også det, vi står for i regeringen og i Socialdemokratiet: Derfor er jeg også enig med hr. Keld Albrechtsen i, hvad det er, den samlede bestræbelse må dreje sig om, og her ser vi simpelt hen – partiet Venstre, Socialdemokratiet og andre partier, regeringspartierne – forskelligt på sagen.

At Venstre mener, at den rene liberalisme er dét, der skal til, er ikke nyt. Vi mener, at markeds kræfterne har meget at give os i vore lande, men vi mener også, at der er brug for en ramme, som gør, at hverken mennesker eller samfund bliver udstødt, og det er i virkeligheden også det, den principielle debat om Tobin-skatten drejer sig om.

For mig er det principielle, at vi ikke bare skal afskrive diskussionen om Tobin-skatten eller andre dermed sidestillede værktøjer, men at vi skal være en aktiv diskussionspart for at finde den

rigtige løsning, som vi alle sammen kan samles om.

Jeg mener, vi var 100 år eller mere om at opbygge det danske velfærdssamfund, som jo bygger på at give markedsøkonomien et menneskeligt ansigt. Vi skal ikke være endnu 100 år om at få mere styr på de internationale valutaspekulanter. Det fortjener vore mennesker ikke, og det fortjener udviklingslandene slet ikke.

Jens Rohde (V):

Der er adskillige paradokser i det her. Jeg vil sige i forhold til hr. Keld Albrechtsens melding, som vores udenrigsminister har sagt det, at der er noget paradoksalt ved, at nogle mennesker på én og samme tid kan have en ideal fordring om at indføre Tobin-skat for at mindske valutaspekulation og så samtidig stemmer imod ØMU'en. Jeg vil godt gøre statsministeren opmærksom på, at Frankrig har afvist Tobin-skatten.

Så er der en selvmodsigelse i at sige, at man ønsker at komme spekulation til livs. Man opfatter helt synligt spekulation som noget dårligt. Det gør vi ikke i Venstre. Vi synes, spekulation er sundt, for det øger også samhandelen, giver vækst og beskæftigelse, og globaliseringen har jo sådan over en bred front givet en væsentlig højere velstand i verden. Men det er en selvmodsigelse at sige, at man ønsker at komme spekulationen til livs og samtidig vil have et provenu ud af denne valutaspekulation. Jeg synes ikke rigtig, det hænger sammen, vil jeg sige til statsministeren.

Kan vi få et bud fra Socialdemokratiet og regeringen på, hvad det er, man vil? Ønsker man at opkræve nogle skatter, så de fattige lande kan sidde og spise nådsensbrød af vores hånd? Er det det, man ønsker? Eller ønsker man at komme valutaspekulationen til livs?

Formanden:

Jeg har nu fem medspørgere på listen, og det betyder, at der er lukket for flere.

Kristian Jensen (V):

I Venstre er vi interesseret i, at der kommer et globalt velfærdsløft, og det får man bedst ved, at man giver ulandene mulighed for at handle og producere varer og sælge de varer til de rige lande i verden. Det er faktisk også det, regeringen har givet udtryk for. Jeg citerer igen fra det svar, som økonomiministeren har givet, at hvis der kommer en Tobin-skat, så vil det økonomiske samkvem mindskes, og der vil opstå forvridning